Karikatür

ANAFORLA YÜRÜYEN SUİİSTİMAL GEMİSİ ŞAPA OTURDU:

— Eyvah, artık bu cankurtaran da, bu canı kurtaramıyacak!..

— Bizim arkadaşlardan birine bu sefer piyangonun büyük ikramiyesi çıktı, o gün yarısını yedi...
— Apartıman mı aldı?...
— Yok, lüks lokanta'lardan bir'nde yemek yedi!...

ANKARA MEKTUBU

TABİİSİ, SUN'İSİ:

Onun ihtiyarlıktan titrek sesini işitince pencerelere, yahut kapılara koşar ve bir taç gibi yakışan başındaki tablasile mağrur ve vakur yürüdüğünü görürdük.

Bu, mahallemizin seyyar şekercisi Aslan ağa ne sevimli adamdı. Hele tablası, hepsi de kırmızı renkli olan şekerlerile bir gelincik demetine nekadar benzerdi. Onda henüz kesilmiş ince tahtaların uçlarına geçirilmiş musattah horozlar ve kırmızı şekere batırılmış küçük elmalar bizi kendine nekadar meftun ederdi.

Sebebini pek hatırlamıyorum ama, o zaman biz çikolatadan ziyade bu Aslan ağanın elinden çıkmış horozlara ve elmalara meftunduk.

Günün birinde Aslan ağacık galiba bir inde yattı kaldı, yahut öldü. Bu böyle olmalıydı, çünkü birkaç ay sonra onun yerini genç bir şekerci aldı. Artık şekercinin sesi daha gürbüz ve şekerler daha yeni kılıklı idi. Aslan ağanın eli işliyor eli övünüyordu, fakat yeni şekercinin makinesi işliyor eli övünüyordu. Yani yeni şekerler kalıptan dökme idi. Bunlar öteki gibi musattah olmıyan şekilde idi. Yani mücessemdi ve fakat içi de koftu. Aslan ağa yalnız horoz ve elma şekeri yapardı. Fakat yenisi horoz, aslan, kurt, bebek vesaire de yapıyordu. Hattâ küçücük sepetler bile vardı.

Fakat neye yarar ki, onlarda Aslan ağanın horozlarındaki tat yoktu. Hele o canım elma şekerlerinin hasretine dayanamıyorduk. Ben hâlâ o canım elma şekerlerinin hasretini çekerim. Bereket versin ki, horoz şekerlerinin yerini akideler tutmaktadır.

Ben modern kılıklı şekerleri fazla pudralı, allıklı ve rujlu, hattâ boyama saçlı züppe bayanlara benzetirim. Bukadar sun'îlik beni kendilerinden soğutur. Akide şekerini daima tercih edişim ise, onları daha tabiî dilberlere benzetişimdendir, Ötekilere iltifat etmez miyim? Ne münasebet, ona da eyvallah. Fakat akidenin ve berğamotun zevkine ne buyurulur?

★

ESMİŞ:

Bizim, espirileri, sohbeti ve ifrat derecede zekâsı ile meşhur, gazeteci arkadaşımız Meki Sait Esen'in maalesef yeni öğrendiğim bir meziyeti de şairliği imiş. «Dünden, bugünden hikâyeler» adile cidden orijinal buluşlu küçük hikâyelerinden mürekkep olarak neşrettiği kitabının sonuna da bir forma kadar tutan şiirlerini koymuş. Vakaa böyle hikâyeli, şiirli bir kitap usul değildir ama, pek güzel de olmuş, çünkü kaymaklı kadayıfa benzemiş.

O kısımdaki «Kafam» adlı şiir aynen şöyledir:

«Bir sevgili yoldaştın, arkadaştın, bir eştin
İçten sızılarımın tek âşinası kafam!
Dostlerdan örnek alıp sen de mi kahpeleştin
Şimdi oldun çekilmez bir baş belâsı kafam!
Artık ne veriyorsun bana, kederden başka?
Ne bıraktın alnıma bir kirli terden başka?
Kim taşırdı başımda ben derbederden başka
Seni, ey, varlığımın bir yüz karası kafam!

▪

Çarpa çarpa kırardım kendi mezar taşımda
Bir gün görebilseydim eğer seni karşımda
Git, yuvarlan, uzaklaş, yerin yoktur başımda
Çekemem senden gelen bu sonsuz yası kafam.
Kafam, ey kırılası kafam, kopası kafam!

Mekiye bu şiiri yazdıran ve hiddetine sebep olan meseleyi bilmem. Yalnız onun bu şiiri yazarken bir taraftan da kafasını yumruklayıp pekâlâ tahmin edebiliyorum. Öyle anlaşılıyor ki, o da bizim soy gibi. Çünkü büyük annem de kızınca kafasını yumruklardı.

Yazık Mekiciğim yazık, kafana öyle beddualar etme, o masumdur. Bu beddualarını dostlara et. O dostlara ki, hani kafacığın onlardan örnek almıştı.

★

İSTİRDAT:

Şu şiir bendini yazarken Samih Tiryakioğlu omuzumdan başını uzatmış bakıyordu. Son satırı okuyunca bir kahkaha kopardı ve:

(Arkası 11 nci sayfada)

No. 428 CİLT: 17 SENE: 9 FİYATI 10 KURUŞTUR 9 MART 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

İTALYAN DONANMASI TAKSİM EDİLİYOR:

Rus — Kim derdi ki, uzaktan bir makarnacı akraba ölecek de günün birinde ben de mirasyedi olacağım!...

— İçerde kim var?..
— Eski baş müdür, Vekâlet emrine alınan başmüdür, tekaüt olan baş müdür, yerinden ayrılmıyan baş müdür var...
— Desene bütün baş müdürler içeride?...
— Hayır, topu topu bunların hepsi bir kişi!..

Yeni Sahtekârlar Mektebi

ESKİ sahtekârlar yazı, imza, mühür taklit ederlerdi. Şimdikiler insanın doğrudan doğruya kendini taklit ediyorlar ki, bu hem daha tehlikeli. hem daha korkunçtur. Bakkal, dükkânında pastırma keser yahut para sayarken kapıdan zibidi pardösülü, çarpık pabuçlu, uzun traşlı biri giriyor:

— Merhaba arkadaş... Biraz buraya bakar mısın?

— Basdırma mı emir ettin... Ne gadar kesiveyim?

— Pastırma hakikaten nefis görünüyor. Fakat sen bırak onu şimdi. Yahu, senin için bir şey söyleyorlar. Sen gûya on altı liradan kahve satıyormuşsun?

— Amanin dirim... Onu diyen kepazenin gara ağzına..

— Bırak küfürü şimdi. İnsan gibi konuş. Memur karşısındasın... (Kolundaki kirli çantadan kâğıtlar çıkararak) hem bir kişi, iki kişi de değil...

Bakkal, başının tek tük saçları ayağa kalkmış, yüzü morarmış, zilli bebek gibi kollarını sallamıya başlar:

— Ağnadım... Yahacaklar beni... Sahte evrak düzüvirmişler... Yandım ben..

Sahte memur tatlı ve babacan bir tavır ile:

— Yahu kendine gel... Suratın mor patlıcana döndü. Yüreğine inecek.. Üzme okadar kendini... Her şeyin bir çaresi var... Ben bilirim zaten senin iyi adam olduğunu... Fakat ne çare ki, herifler seni kıskıvrak bağlamışlar... Bereket versin ki, daire bu işi bana havale etti...

— Aman gardaş... Ocağına düştüm.

Zavallı bakkal, hakikaten düzenbazın ocağına düşmüştür. Orada pazarlık başlar; sahte memur bakkaldan aldığı paraları etrafına bakarak ve elleri titriyerek cebine yerleştirir, dükkândan çıkar.

Bu soygunculuğa uğrıyana sorarsınız:

— Yahu, sen gazete de mi okumazsın? Bu nevi sahtekârların nekadar çoğaldığını bilmiyor musun?

— Bilmez olur muyum gözüm gardaşim..

— Öyledir de ne diye polise haber vermedin?

— Yahu sahiden memursa... Birini şikâyet edeyim dedim, sahici memur çıhmasın mı? Canı mı da, tükânımı da nasıl gurtardığımı ben bilirim.

Bu sahte memurların ayrıca üniformalıları, rütbelileri de çıkmıştır. Tiyatro aktörlerinin azlığından şikâyet ettiğimiz bu memlekette öyleleri yetişmiştir ki, üniformasile, makiyajile, hal ve tavrındaki heybet, konuşmasındaki selâsetle Şehir Tiyatrosu sahnesine çıksa İstanbulu kendine hayran edebilirdi.

Bu sahtekârın; «al kaşağıyı, gir ahıra, yarası olan gocunur» hükmünce zaten kendi işlerinin doğruluğuna kendinin de pek emniyeti olmıyan bir ticarethaneye girdiğini göz önüne getirin...

Bu insanların memleketin emniyet ve selâmeti vazifesini üzerine almış büyük memurları taklide cesaret ettikleri de düşünülürse cüretin bu derecesi karşısında titrememek hakikaten kabil olmaz. Bilmiyorum ama, mutlaka sayılması ve her türlü şüphenin üstünde kalması lâzım gelen büyük makam sahiplerini bu şekilde taklit etmek ne mektup, ne imza taklidine benzemez. Buna cesaret eden aktörleri ağır surette ezmezsek, sonumuz fena, çok fena olur.

Sahtekârların cüreti okadar artıyor ki, günün birinde makiyaj hamurları, boyaları vesairesile kendini tamamile İstanbul vali veya polis müdürüünün çehre ve kılığına sokmuş bir sahtekârın üniformalı polis memurlarının selâmını alarak Karaköy köprüsünden geçtiğini görürsek hayret etmemeliyiz. Çünkü bu gidişle buna ancak bir parmaklık yol kalmıştır.

KARİKATÜR

Akıl Hocası

Ankarada bayan G. M.

«Resminize baktıkça içimden ağlamak geliyor. Sebebini hâlâ anlamadınız mı?»

CEVAP:

Anlamaz olur muyum? Akıl deryasına daldıkça deniz tutmasma uğrayorsunuz. Biraz limon koklayınız, bir şeyiniz kalmaz.

★

Kasımpaşada bayan S. T.

«Altı aydır bir gençle göz göze sevişiyoruz. Birbirimizi Aşkimizi açamayoruz. Sebebini arzederseniz Minnettar olurum.»

CEVAP:

Sizin imlânız gibi onun da ifadesi bozuk olacak ki, biribirinizden sıkılıyorsunuz.

★

Amasyada B. E.

«Testi kıran da, suyu getiren de niçin bir oluyor?»

CEVAP:

Testiyi kafamızda parçalamadığı için... Ses çıkarmamak lâzım geliyor!

★

İzmirde bayan S. V.

«Yüzünüze âşıkım. Niçin yüzünüzün öbür tarafını da göstermiyorsunuz?»

CEVAP:

O zaman tam yüz vermiş olurum. Şimdi yarım ağızla bile başımı dinlendiremezken...

★

Balıkesirde G. Y.

«Medeniyetin ilerlemesine edebiyat mı hizmet etmiştir, fen mi?»

CEVAP:

Edebiyat, insan zekâsının yaratıcı kudretidir, ve medeniyete hizmet eden fenni bu kudret yaratmıştır.

★

İzmirde bayan Ö. N.

İsmimi sorarsan İnci, güzelliğim en birinci..

CEVAP:

Ninem de öyle söylüyor, gel de ayıkla pirinci!

★

İstanbulda bayan A. D.

«Evde okadar kalabalığız ki, çene çalmaktan iş yapmıya vakit bulamıyorum..»

CEVAP:

Kalabalıktan kurtulmak istiyorsanız çene çalmayı bırakın. Ya piyano, ya keman çalmıya başlayın. Arabistan çöllerinde yalnız kalan Leylâya benzersiniz... Sizi tek başınıza yakalıyan Mecnuna ne mutlu!

★

Geredede İ. B.

«Bekârlık vergisi vermemek için evlenmek istiyorum, ne dersiniz?»

CEVAP:

Aferin, tasarrufun yolunu bulmuşsunuz. Fakat bukadar kârla kanaat etmeyin, yarım düzüne çocuk yetiştirmiye bakın... Yol vergisinden de kurtulursunuz!

★

Uzunköprüde E. Ç.

«Sevgilime yazdığım mektup, babasının eline geçmiş. O da bana güler yüz gösteriyor...»

CEVAP:

Hemen oradan uzaklaşmıya bakın. Peder beyin niyeti fena: kızını size verecek!

Aydında bayan M. S.

«Kendisini tanıtmıyan bir bay güzelliğime kapılarak mektupla aşkını bildiriyor. Yüz verirsem astarını ister mi?»

CEVAP:

Erkeklerin yüz istemesi bahanedir, onların gözleri hep astardadır!

★

Sivasta O. N.

«Yarı çıplak çocuklar neden zengin çocuklarmdan daha gürbüz oluyorlar?»

CEVAP:

Limonlukta yetiştirilen ağaçlar niçin dağda, kırda büyüyenlerden daha çelimsiz oluyorlarsa...

★

Bakırköyünde C. C.

«Çiftetelliye neden tek telli, yahut üç telli denmiyor?»

CEVAP:

Hesaba bakılırsa, birle üçün vasatisini almışlar, iki çıkmış olacak.

Akılhocası

OPERET MÜŞTERİLERİ ARASINDA:

— Her zaman geliyor musun?..

— Hayır, et pahalılaştığı zaman geliyorum!.

— Yakında bir divan gecesi yapılacakmış..
— Ya.... Kimin divanında acaba?!...

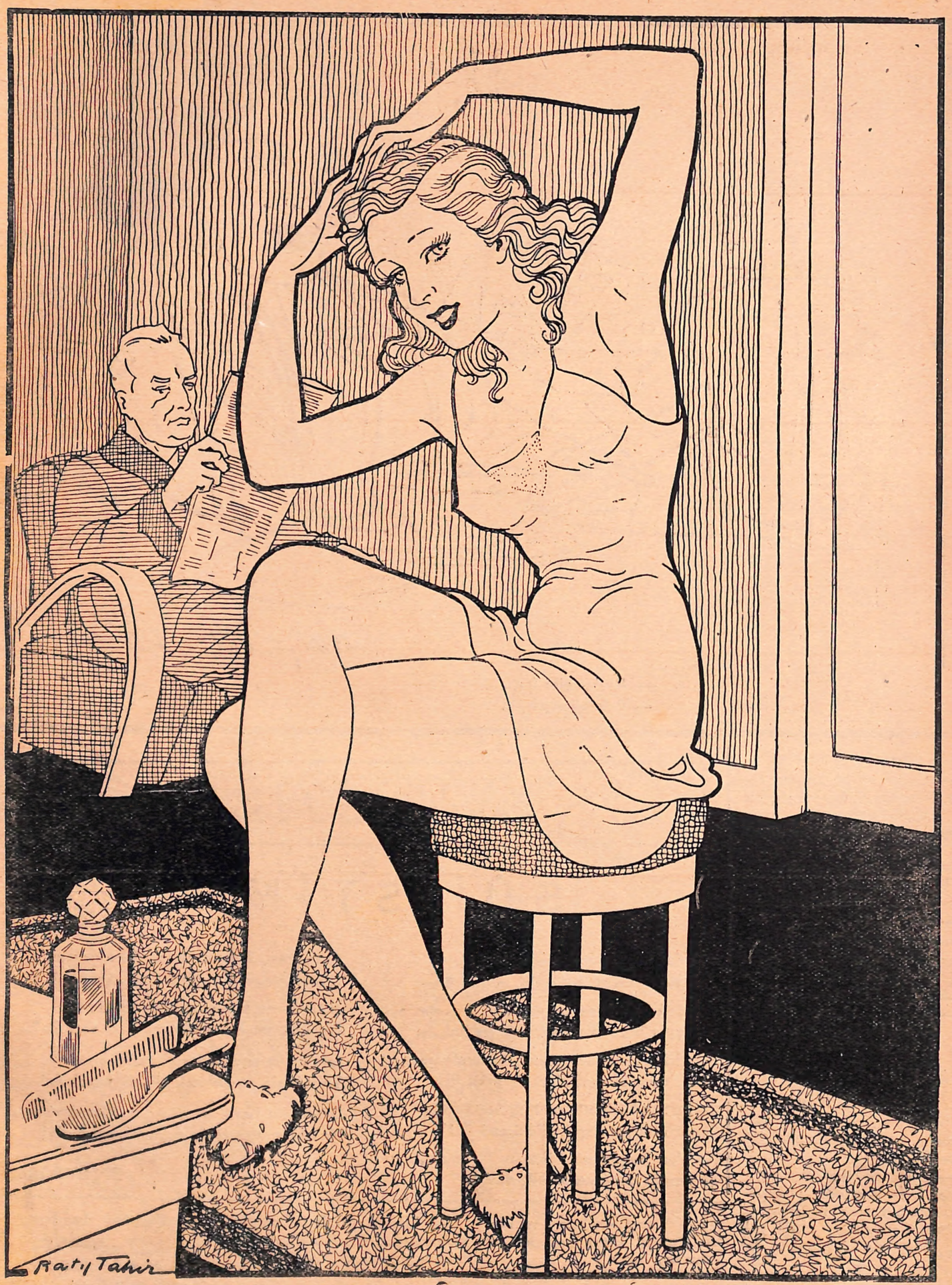

— Yine mi sokak, ne zaman şöyle başbaşa kalıp biribirimizin yüzünü göreceğiz?..
— Doğru kocacığım, fakat okadar meşgulüm ki... Bu akşam bezik partimiz var, yarın poker, öbür gün briç... Arada kuvafürümle, manikürümle randevularım var, Leylâlara, Neciplere, Fazıllara da söz verdim... Ümit ederim gelecek hafta bir gün buluşuruz şekerim!...

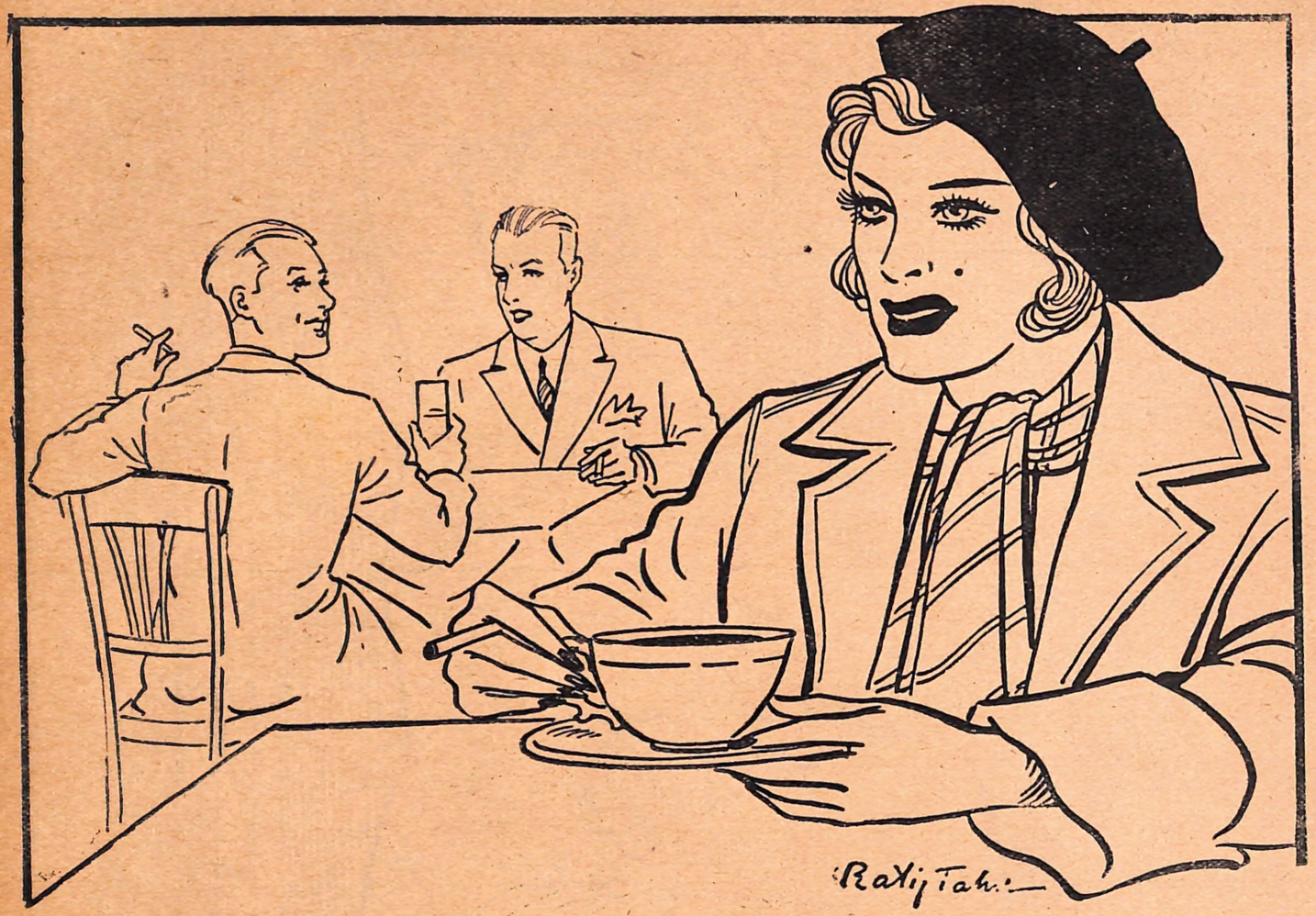

— Resim gibi kız...
— Pek mi sapık?!..

Kafiye meselesi

— Geçen ay bir roman davası ile geçmişti, bu ayı da büyük bir dolandırıcılık davası ile geçirmiye koyulduk, gelecek aya da yeni bir mevzu çıktı: Malzeme ve motör suiistimali... Nedir bu haller?

— Basit bir kafiye meselesi.

— Eş mânâ?

— Birincisi bir kürtaj işi idi, ikincisi bir şantaj işi oldu, üçüncüsü de bir montaj...

— Hepsi bukadar mı?

— Bir tane daha var amma. çok şükür, bizde değil; Sabotaj!

★

Ağam eğleniyor

— Fiyatlar birdenbire yükselmişti, şimdi tepetaklak düşmiye başladı..

— İpin ucu çiftçi dayının elinde. Canı isteyince yükseltiyor, istemeyince düşürüyor.... Sermayeden ziyan ettiği yok ki... Düşse de kârlı, çıksa da!

★

Valide, zevce

— Bayan...

— Dur biraz, çocukların yemeğini yedriyorum.

— (Biraz sonra) Çocukların yemeği daha bitmedi mi?

— Yemekleri bitti ama işleri bitmedi. Biraz beklesen olmaz mı, bay?

— (Biraz daha sonra) Çocukların işi daha bitmedi mi?

— Çocukların işi biter mi? Şimdi de uyutmıya götüreceğim.

— (Bir müddet daha) Çocuklar uyudu mu?..

— Uyudu, geldim... Fakat açılmasınlar, soğuk alırlar diye tekrar gideceğim. Ne söyliyeceksin?

— (Canı sıkılmış bir halde) Hiç.. Şunu söyliyecektim... Çocuklarıma karşı vazifemi yaptım, onlara mükemmel bir valde buldum. Şimdi de kendime iyi bir zevce arıyacağım!

Sahte doktor

— (Gazeteden okuyarak) Yirmi yıl doktorluk etmiş, on binlerce vatandaşın hayatı ile oynamış... yaman adam!

— Maharetinden dolayı takdir mi ediliyor?

— Hayır, diploması olmadığından dolayı tevkif ediliyor.

SÛİİSTİMAL

Doludur köşe, bucak suiistimal ile,
Tartılıyor fazilet dirhemle, miskal ile.

Gazeteler bir yana bırakıp harbü darbı
Nerdeyse hep onları yazacak bu hal ile.

Soysuzların elinden geçen bilcümle eşya,
Bize haram oluyor, alsak da helâl ile.

Eski cihan harbinde satılırdı boş vagon,
Şimdi satılıyormuş içindeki mal ile!

Ne olur, meşgalesiz bir anımı bulup da,
Şu derdin devasını arasak rical ile?

Cüzdanıma kanaat etmez, ister canımı,
Gitsem alış verişe manavla, bakkal ile!

Nihayeti ne zaman gelecek ihtikârım?
Geçecek mi ömrümüz cevapsız sual ile?..

Gönlümüz arasıra teselli bulur ancak
Ya geçmiş, ya gelecek günleri hayal ile!

Gönlümüz hayal ile doyuyor, Çamdeviren,
Ne olur midemiz de doysaydı masal ile!

ÇAMDEVİREN

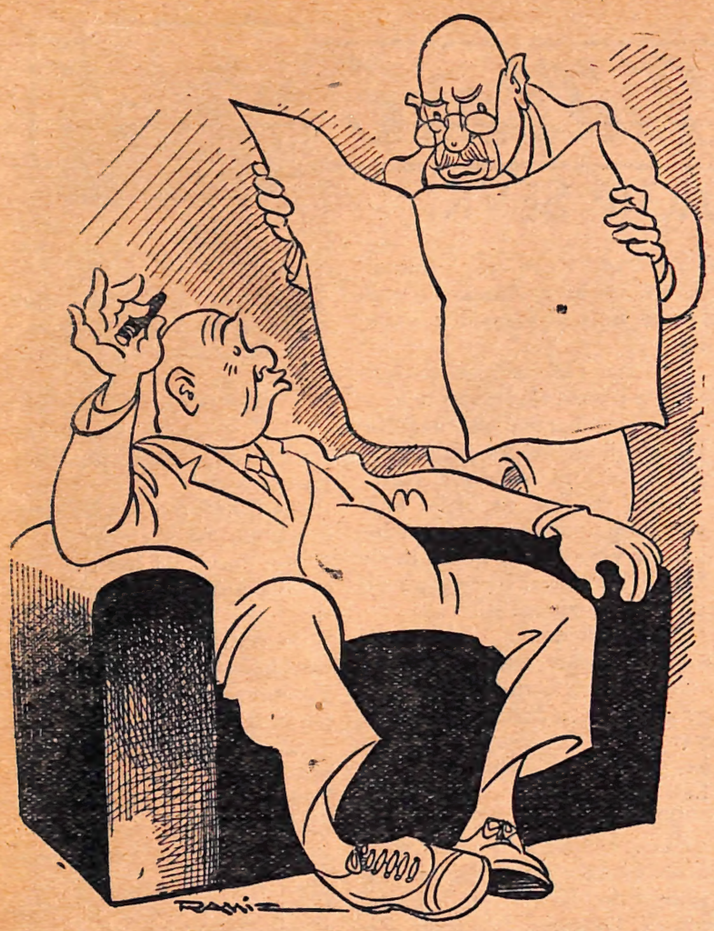

— Bu sene yine Adalara hücum varmış...
— Müttefikler tarafından mı?..
— Hayır, ekalliyetler tarafından!...

HARP FIKRALARI

İçimizden biri

Bir faşist anlattı:

— Tayyarede dört yolcu varmış. Biri Alman, biri Japon, biri İngiliz, biri Fransız. Yerden altı bin metre irtifada gidıyorlarmış. Bir aralık motörde sakatlık olmuş. Pilot, bulunduğu yerden başını çevirerek, yolculara:

— Tayyare tehlikede. İçimiden birinin kendini feda etmesi lâzım geliyor! demiş.

Yolcular biribirine bakıştıktan sonra Alman ayağa kalkmış, tayyarenin kapısını açıp; «Hay Hitler!» diye kendini boşluğa bırakmış. Bir müddet daha gitmişler. Makinede bir hırıltı daha... Pilot tekrar dönmüş:

— Birinin daha kendini feda etmesi icap ediyor!

Üç yolcu tekrar biribirine bakışmışlar, arkasından Japon kıyam etmiş, ve: «Yaşasın Mikado!» dedikten sonra kendini kapıdan dışarı fırlatmış. Bir müddet daha yol almışlar. Makinede bir bozukluk daha... Pilot yine seslenmiş:

— Yine birinizin fedakârlık etmesine ihtiyaç var!

İngilizle Fransız biribirlerini süzmüşler, nihayet İngiliz kat'î bir kararla ayağa kalkmış, duasını okumuş, tayyarenin kapısını açmış ve... tuttuğu gibi Fransızı tayyareden aşağıya salıvermiş!

★

Tasarruf

Bir İngiliz anlattı:

— Meşhur Anzio köprübaşında, bir İskoçyalı ile bir Amerikalı, ayni sipere düşmüşlerdi. Düşman ateş ediyordu. Siperin dibinde piposunu tüttüren İskoçyalı, arkadaşına:

— Ateş!

Dedi. Amerikalı ateş etti.

— Durma, ateş et!

Amerikalı bir, bir daha, bir kaç defa daha ateş etti.

— Ne diye ateşi kesiyorsun? Fayrap!

Amerikalı yüz tane daha kurşun attı.

— Ne duruyorsun? Ateş!

Tam ateş edeceği sırada aklı başına geldi, İskoçyalıya:

— Peki ama sen ne diye ateş etmiyorsun? Kurşunun mu yok? diye sordu.

İskoçyalı soğukkanlılıkla cevap verdi:

— Kurşunum var, fakat ben İskoçyalıyım!

— Bundan ne çıkar?

— Ben tasarrufu severim de onun için sana israf ettiriyorum!

★

Cesaret mi, hayır

Bir Amerikalı anlattı:

— Uçan kalelerden birinde bulunuyorduk. Alman şehirlerinden birini bombardıman edecektik. Şehire yaklaştığımız sıralarda düşman avcıları bizi karşılamıya geldi. Onlarla harp edip kendimize yol açmıya çalışırken tam üstümüzde bir tecrübe tayyaresi görmiyelim mi? Böyle bombardıman tayyarelerile avcıların boğazlaştığı bir sırada mektep tayyaresi, âdeta çocuk oyuncağı gibi geliyor... Bir mitralyöz ateşile bu küçük tayyareyi tahrip ettik. İçinden paraşütle bir pilot atladı, paraşüt kanatlarımıza takıldı, güçlükle pilotu içeriye, paraşütü de aşağıya atabildik. Pilot on beş, on altı yaşlarında bir çocuktu... Hepimiz şaşırmıştık. Çocuğun başına toplandık:

— Almanyada tayyare mi kalmadı?

— Hayır, tayyare çok.

— Öyle ise niçin seni böyle mektep tayyaresile uçuruyorlar?

— Onlar uçurmuyor, ben kendim uçmak istedim...

— Amma cesaret!

— Cesaret mi? Hayır! Aşağıda tehlike fazla da onun için kendimi havaya attım!

★

İkinci cephe

Bir Rus anlattı:

— General Vatutin orduları aylarca dövüştükten sonra, nihayet Padökaleye gelmişlerdi. General, Avrupayı baştan başa kat edip, Okyanus kıyılarına varınca hemen bir kayaya çıktı, karşıdaki adaya doğru seslendi:

— Hey... Hey...

Ses yok.

— Hey, Mareşal Ayzenhover!

Yine ses yok.

— Hey, Mareşal, neredesin?

Karşı adadan cevap geldi:

— Kimsin? Ne istiyorsun?..

— Benim, Vatutin, yabancı değil... Artık ikinci cepheyi açabilirsin!

— Nişanlımı kaçırdım...
— Otomobille mi?..
— Hayır, elimden!...

Kenarın Dilberi

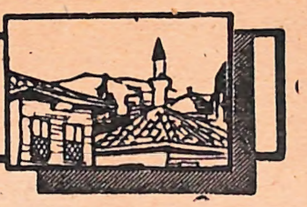

ROMAN: RAGIP SEVKİ

— 18 —

Sus, sus. Bir Hüsam yoksa, bir başka Hüsam bulursun. Sanıyor musun ki, burada o pinpona katlanıp küfleneceksin, hayır!. Hadi sen de budala... Aa, kapı çalınıyor galiba.. Öyle ya, kapı çalınıyor. Dur bakayım, şöyle bir kalkayım. Ay vallâhi sarhoş olmuşum. Dur, dur patlamayın? Kim acaba bu? Hüsam geri dönmüş olmasın? O yapmaz böyle şey.. Bu domuz gibi mağrur herif yapar mı, pişmanlık duyar mı? Durun canım, geliyorum işte..

Sallana sallana salonu geçti, koridora çıktı. Duvarları tutuna tutuna kapıya vardı. Sürgüyü çeker çekmez karşısında annesi ile Gülizar hanımı buldu. Sıdıka hanım, Mahmureyi saç baş dağınık, gözler kızarmış, ayakta sallanır bir halde bulunca içeriye giremedi:

— Aa, aa!. Girmiyelim kızım.

— !...

— Ev hali, biz şöyle bir dolaşır, sonra gelirizl..

Gülizar hanım bir şey anlamamıştı:

— Neden ayol?

Sıdıka hanım eğildi, komşusunun kulağına kısık bir sesle mırıldandı:

— Baksana haline, belki kocasile şöyle bir başbaşa vermış olacaklar. Fena tesadüf oldu kardeş, gidelim de, biz dönünciye kadar onlar derlenip toplanırlar.

Mahmure anasının yüzüne baygın baygın bakıyordu:

— Girsenize canım.

— Girmiyelim evlâdım, girmiyelim. Siz Feyzi beyle derlenip toplanıncıya kadar..

— Ne Feyzi beyi be sen de, bunadın mı? Feyzi bey şimdi Ankara yolunda..

— Ay, içeride kimseler yok mu?

O zaman Gülizar hanım, sesine bir şefkat ifadesi katmıya çalışarak sordu:

— Sahiden içerde kimsecikler yok mu?

Mahmure elini sallıyarak bir kahkaha attı:

— Yani, Gülizar teyze. İçerde bir delikanlı falan mı var sandınız?

— Aaaa.. yoo... Vallâhi öyye bir şey aklıma gelmedi.

Sıdıka hanım da yanyan Gülizar hanımına bakarak homurdandı:

— Aşkolsun sana kardeş, çok fesat kalplisin doğrusu. Hadi hadi, girelim içeriye...

Mahmurenin sallana sallana yürüdüğünü görünce ancak o zaman kendine geldi. Koşarak kızının kollarını yakaladı:

— Kız, nen var senin? Ay, leş gibi rakı kokuyorsun. Kız rakı mı içtin?

Mahmure bir kahkaha daha atarak yürümesine devam etti ve salona girdiler. Sıdıka hanım tabure üzerindeki rakı şişesini, kadehleri, meyvaları görünce şaşkınlığı büsbütün arttı:

— Kız, bunları sen mi içtin?

Mahmure kendini kanapeye atarak sırtını geriye bıraktı:

— Çok dırlanma anne!..

— Aaa, tu tu tu, üstüme iyilik sağlık. O ne söz o kız!. Vallâhi senin ağzını yırtarım.

— Ooof, kes sesini be sen de..

— Ay, zengin kocaya vardım diye böbürleniyor musun sen? Turisinaya çıksan, vezir karısı olsan yine ben senin ananım. Vallâhi eskisi gibi üzerine yürür, dişlerimle etini budunu koparırım.

Gülizar hanım, işin sarpa saracağını, ana kızın saç saça, baş başa geleceklerini sanarak endişelendi:

— Ayol ne oluyorsunuz? Kendinize gelin. Ana kız âlemin içinde kepaze olursunuz vallâhi...

— Aa, Gülizar kardeş, duymuyor musun söyledklerini?

Gülizar hanım, göz kaş işaretile Sıdıka hanımı yanına çağırdı. Kısık bir sesle söylendi:

— Ayol, sen ne biçim anasın, görmüyor musun, kızın bir kederi var. Acaba Feyzi beyle kavga mı ettiler, bir şey mi oldu? Sormuyorsun bile...

Sıdıka hanımın hiddeti bir anda yok oluvermişti:

— Doğru kardeş, haklısın. O pinpon galiba kızıma bir şeyler yaptı. Ah ah, yaşlı kocanın da bu derdi vardır. Kuzu gibi kızı hırpalar durur.

Mahmure içinin yanıp tutuştuğunu ve ağır bir kederin kendisini gittikçe çöktürdüğünü hissediyordu. Başı kazan gibi olmuştu. Uyumak istiyordu. Fakat bu arzu yanında ayni şiddetle hareket etmek, sıçramak, konuşmak arzusu baş göstermişti. Gözlerini kaldırdığı zaman annesini yanı başında buldu, göz göze geldiler. Sıdıka hanım ağlamalı bir sesle mırıldandı:

— Nen var Mahmureciğim, evlâdım... Kocandan mı şikâyetçisin?

— !...

— Eğer o adamla yaşamak istemiyorsan, babacığının evi sana her zaman açıktır evlâtcığım.

Mahmure güldü:

— Değil anne, bugün canım sıkılıyordu, birkaç kadeh içeyim dedim.

— Evlâtçığım, içkiye de seni o pınpon mu alıştırdı?

— Yoo, ben istedim. Otur şuraya anne. Sana anlatacaklarım var..

Mahmure birdenbire Hüsamın hakaretini, sözlerini anlatıp içini dökmek arzusu ile çırpındı. Fakat Gülizar hanımla göz göze gelince, onun büyük bir hırsla kendisini dinlemiye hazılandığını sezdi ve derhal sustu ve sonra ayağa kalktı:

— Hiç, hiç bir şey değil.... Siz oturun, ben bir banyo yaptıktan sonra biraz otomobille dolaşacağım.

İKİNCİ KISIM

— 1 —

O günden sonra Mahmure hemen her akşam denecek derecede sık olarak Kocamustafapaşa gitmiye başladı. Bu onun için mukavemet edilmez bir arzu idi. En yeni tuvaletlerini giyiyor, en nefis bir şekilde makiyaj yapıyor ve otomobiline atladığı gibi, Kocamustafapaşayı boyluyordu. Gidiş saatleri ekseriya ayni idi. Saat 6 ile 6 buçuk arası... Yani Hüsamın bankadan çıkıp da eve geliş saatleri...

Buraya bu halde gelmek, lüks, mücevher, ihtişam içinde bu tahta evli insanlar arasında dolaşmak onu sarhoş edecek derecede keyiflendiriyordu. Kapıların, pencerelerin açılması, sokak başlarında kadınların, çocukların toplanmaları ayrı bir âlemdi. Uzun, sülün gibi pırıl pırıl bir otomobil ve kolları elmaslı bilezikler, saatler, parmakları elmaslı yüzüklerle dolu, üzerindeki tuvaletin değeri bu evlerden herhangi birinin pahası kadar bir kadın. Düşünün, bu insanlar, Mahmurenin gözünde hepsi Hüsam kadar aşağılık olan bu insanlar, hasetlerinden kim bilir ne hale geliyorlar, nasıl çatlıyorlar, nasıl dişlerini gıcırdatıyorlardı. Mahmure böyle düşünüyordu.

Eskidenberi bu âleme karşı içinde büyük bir düşmanlık duyan Mahmure, şimdi intikam almış olmakla keyif duyuyordu.

— Arkası var —

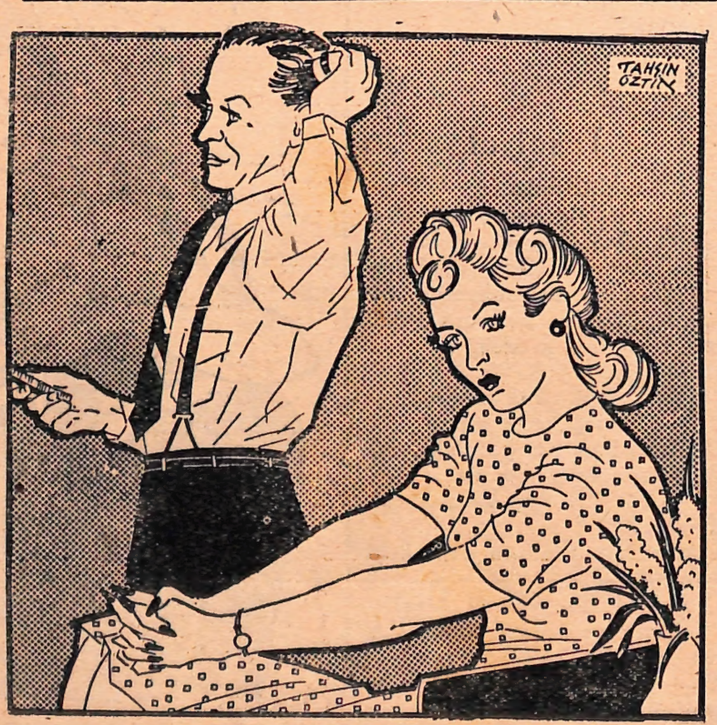

Bayan — Hayırdır inşallah, rüyamda kaz yoluyormuşum, acaba neye delâlet eder?...
— Çarşıya gidip gelelim de söylerim!.

ANKARA MEKTUBU

(2 inci sayfadan devam)

— Zapartacığım darılma ama, dedi, son satırlar sanki ecnebi dilden bir şiiri türkçe olarak nesire tahvil gibi oldu.

Bu da hoş. Onu da şuraya kaydetmekten kendimi alamadım.

★

BOŞ BULUNMUŞ:

Hani lokantalarda meyva yanında parmakları batırmak için kristal su kâsecikleri getirirler ya, baba Karpiç galiba piyasada bulamamış ki, bu iş için bakırdan küçücük taslar yaptırmış kullanıyor.

Geçen gün Kerami Kurtbay yemek için oraya gitmişti. Yemekten sonra meyve istedi, geldi. Yanında da bu tas.

Elini sakalına sürttü, bir günlük traşı vardı. Karpiçin bir lâtife yaptığına zahip oldu ve önündeki peşkiri boynuna sokarak garsona seslendi:

— Ohanes yavrum! Öyle ise çabuk sabun, fırça ve ayna da getir!

Zaparta

HUSUSÎ HAYATLARINDA
HÜKÜMDARLAR
Bu eser, bugünkü dünya kıraliarının hayatı hususiyetlerini ve saraylarının içyüzünü bütün inceliği ile anlatmaktadır. Hüseyin Cahit Yalçın'ın dilimize çevirdiği bu eser senenin en meraklı kitabıdır.
İki cilt olarak çıktı.
Her cildin fiatı 125 kuruştur
YEDİGÜN NEŞRİYATI

Ademi iktidar
VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI
HORMOZİN
Her eczanede bulunur. P.K. 1255
Reçete ile satılır.

Fazla şişmanlığa karşı
RADYOKARBON
Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.
Bütün eczanelerde bulunur. Kutusu 70 kuruştur.

NEVROZİN
Baş, Diş Grip, Romatizma, Nevralji, Kırıklık ve
BÜTÜN AĞRILARI DERHAL KESER
İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Tekliflerinden sakınınız. Her yerde ısrarla NEVROZİN isteyiniz

TURAL
Öksürüğü ve bronşiti derhal keser
Bütün eczanelerde ısrarla arayınız. Fiyatı 15 kuruştur.

10.000 kadını Hayrette bırakan
GARİP BİR PUDRA TECRÜBESİ

Daha güzel görünebileceğinizin Kat'i DELİLİ
BUGÜN bu TECRÜBEYİ Yapınız.

Pudracılıkta şayanı hayret son bir keşif.. *Cildi güzelleştiren*, ona güzel bir cazibe ve yeni bir hayat veren unsur . . . donuk ve çirkin bir cildi, gençliğin tabii renklerile süsler. Pudra yağmur'a, Rüzgâr'a ve hatta terleme'ye rağmen bile sabit kalır ve artık parlak burun bırakmaz. Bu cevher (Krema köpüğü) namı altında beratı istihsal edilmiş ve yalnız Tokalon Pudrasında bulunmaktadır.

CİDDEN MÜHİM BİR TEKLİF

Yüzünüzün bir tarafına krema köpüğü sayesinde istihzar edilen Tokalon Pudrasını ve diğer tarafına her hangi bir pudrayı sürünüz. Şayet "Krema köpüklü pudra" ile pudralanmış taraf diğerinden *daha güzel daha taze* ve *daha cazip* görünmezse Tokalon pudranıza verdiğiniz para iade olunacaktır..

KARİKATÜR

İDAREHANESİ:
İstanul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı No. 7.
Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI:
Türkiyenin her tarafı için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur. Üç aylık abone kaydolunmaz.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın, geri verilmez.

Sahibi ve U. Neşr'yat Müdürü: Sedat S.
Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Karikatür

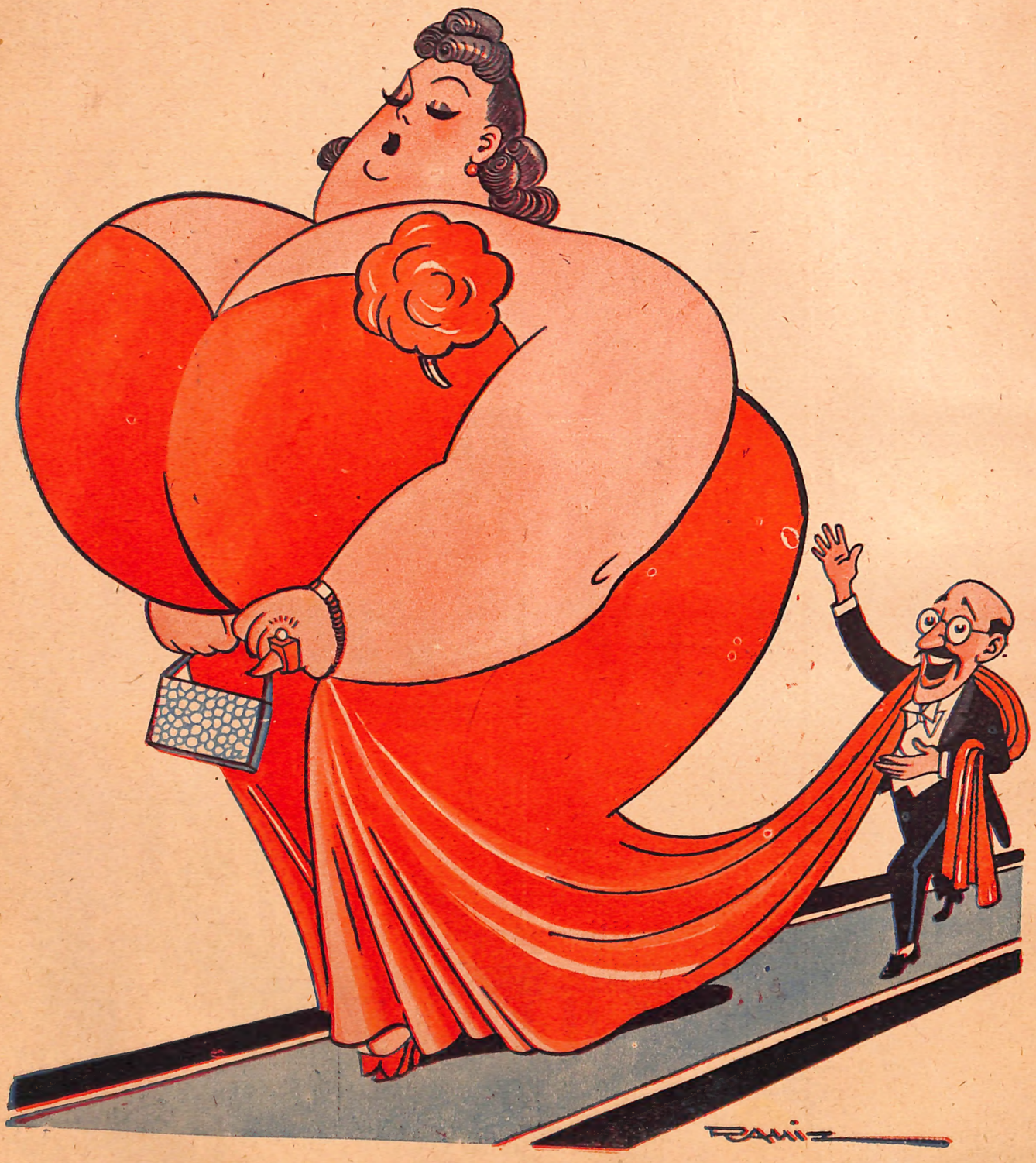

Tombul Teyzenin kocası —

TOMBUL TEYZE BASIN BALOSUNDA:
O gül - endâm bir al şâle bürünsün yürüsün
Ucu gönlüm gibi ardınca sürünsün yürüsün!